

Tær seinastu heilsaninar

TÆTT VIÐ 1000 FÓLK MINTUST PETUR MOHR DAM, LOGMANN, Í TVØROYRAR KIRKJU, HAR VARABISPURIN PRÆDIKAÐI, UMBOÐ FYRI LANDSTYRIÐ, LÖGTINGIÐ, RIKISSTYRIÐ, DANSKA JAVNAÐARFLOKKIN OG JAVNAÐARBÓLKIN Í FÓLKATINGINUM BÖRU FRAM HEILSANIR, ÚTVARPSKORIÐ SANG OG TØRSHAVNAR MUSIKK SKÚLI LUTTÓK VIÐ TÓNLEIKI

Veðrið var illslíkt týsdagin, tá Føroya lögmaður, Petur Mohr Dam, varð jarðaður.

Væl var lagt til rættis við

nina frá ríkisstjórnini, Kristian Djurhuus, varalögmaður, frá landsstýrinum og Føroya fólki, J. Fr. Øregaard, lögtingsfor-

Líkfylið kemur út eftir Kongabrunni.

Í Tvøroyrar kirkju

ferðarumstøðunum til Suðuroyar, men mong settust aftur vegna tey vánaligu veðurlikindi.

Hóast hesar tvørleikar vóru kvinnur og menn komnar til Tvøroyrar úr øllum pørtum av landinum.

Mest fólk kom á staðin við Smyrli, har alt fremmandafólk- ið kundi fáa døgurða umboð í sambandi við, at øll jarðarferðin varð fyriskipað av landsstýrinum í samráð við familjuna.

Í kirkjunni luttóku útvarpskórið við Ólavi Hátun sum songstjóra og somuleiðis var Tørshavnar musikkskúli við til at seta sín serstaka dám á hesa hátíðarlígu jarðarferð.

Jákup Joensen, varabispur, helt sjálva jarðarferðastaluna og lýsti liv og yrki P. M. Dams, bæði sum menniskja og politikkara, í vælvaldum orðum.

Knud Thestrup, lögmláráðharri bar fram seinastu heilsa-

maður, Føroya lögtingi, K. Aksel Nielsen, fyrrv. lögmláráðharri frá danska javnaðarflokkinum, sum eftir ættlanini skuldi vera umboðaður av Jens Otto Krag, fyrrv. forsetisráðharra, sum tó var forðaður í at koma og Jóhan Nielsen, fólkatingsmanni, frá tingbólki javnaðarflokksins í fólkatínginum.

Úr kirkjunni börðu Kr. Djurhuus, varalögmaður, Sámal Petersen, landsstýrismaður, J. Fr. Øregaard, lögtingsformaður og teir triggir javnaðartingmenninir fyri Suðuroynna, Reinhold Silá, Dion Nolsøe og J. P. Thomasen, kistuna út í líkvognin.

Í kirkjunni stóðu allir limirnir í sóknarstýrinum fyri Froðbiar sóknar kommunu heiðursvakt við kistuna.

Á grovini talaðu Sverri Midjord, sóknarstýrisformaður og Gunnar Petersen, formaður Føroya arbeðarafelags. Hesar

Líkfylið kemur út eftir Kongabrunni.

Petur Mohr Dam – hin sterki maðurin

Hvorja ferð ein undangongumaður fer, kennist tað so sárt. Vit eru so fáment, tað er so lítið at missa burtur av.

P. M. Dam er eitt av teimum menniskjum, sum verða saknað stórliga og spurnin kemur upp í sinninum: Hvor skal nú.....?

Líka frá ungum árum stóð honum greitt, hvat hansara lívsverk skuldi verða: At bota fólksins kor. Við ótrúligum áráði og við órokiligarígru trúgv á landar sínar fór hann til verka. Framfúsar og ginnsumur sum hann altíð var, slappst ikki undan, at hann mangan kom at standa í tungum stríði — hart móti hörðum! Men fyrri honum var tað ikki stríð fyrri stríðið skuldi, tað var hetta grovarbeðið, politikkur færdi við sær og mátti gerast, um enn tað var alt annað enn tespiligt.

P. M. Dam var ein sterkur maður. Ikki bert tí hann magnaði at halda uppá sitt, hóast móttóðan var alt so sterk; men eisini av tí, at hann tað mesta av ævu síni var sjúkur maður, so tað var ikki annarhvør, ið hevði orkað at borið hetta aftur at tí, sum arbeðið færdi við sær. Tað var honum egið, at hann aldri virði sjúkna sína.

røðurnar, ið ikki vórðu útvarpaðar, eru endurprentaðar í blaðnum í dag.

Seinast takkaði Atli Dam, verkfrøðingur, familjunar vegna og bar fram seinastu heilsanina og tókina til fæðir sín.

Aftaná jarðarferðina var borðreitt fyrri øllum gestunum í fimleikarhøllini í Tvøroyrar skúla.

Kransarnir vóru í hundradtali. Í leygardagsblaðnum verður sagt frá, hvørjir almennir stovnar, feløg og lutvis onnur, ið sendu blómuheilsanir.

nevndi hana ikki, men arbeiddi áfram líka til tann dag deyðin tók amboðini úr hondunum á honum.

Og kortini — so lógin kann mannsins lagna vera — var

hann ein vinsælur og mildur maður, sum treivst best í heim-livi sínum og millum vinir í frið og forligheit.

Ein av okkara bestu monnum er farin. Vit minnst hann við spekt og virðing.

H. J. Jacobsen.

Seinasta heilsan frá SU

Valla hevur ein tilík tung hond lagt seg yvir hjørtu Føroya fólks tá tey sorgarboð frættust at hovdingin, vinurin, felagin, slóðbrótarin, tann arbeiðs- og stríðsfúsi fólkaforarinn P. M. Dam var farin. Hesin maður, ið hevði fest røtur innan føroysku tjóðini við sínum glæsiliga virki og síni ódeyðligu hugsjon, hevði lagt drar inn.

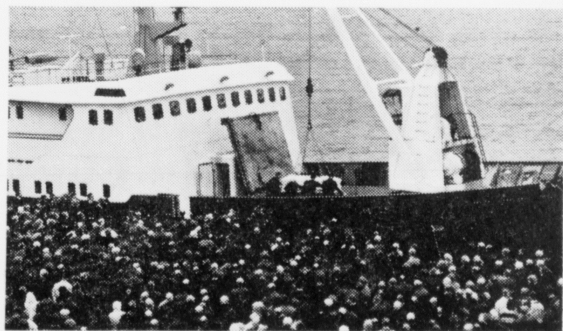
Ikki minst tung fullu hesi boð fyrri okkum ungu javnaðarmonnum sum Dam dýrmetti so høgt, og hvørs vinur og felagi hann var. Hann var ikki bert fyrri okkum flokksleiðarin ella talsmaður sosialismunnar, men eisini tann stóvi ungmannavinnur, ið hvørs verki, vit søu okkara aðalmál at kunna verða loyst.

Tær mongu hugnaligu, hug-

takandi og vóngevandi løtarnar vit áttu saman við honum hava sett tey djúpastu spor í ein og hvønn av okkum og hesar nýmírku lotur verða lýsandi fyrri eftirlöðina.

Tann varði, ið settur er í sögu Føroyar aftaná stórmennið Dam bæði politiskt, skaldsligt og menniskjaligt verður standandi so længi tjóðarinnar sögu verður skrivað, og einaferð kemur tann dagur, tá tær politisku hugsjónir, ið birtist í barni hans, fara at sigra.

Heilt frá ungum aldri halgaði Dam sitt liv Føroya fólki, og tað verk hann hevur framt tjóðini til frama, stendur sum ein brennandi yti yvir minni hansara og rist í hvørt føroyskt hjarta.

Kistan verður lorað niður í lastina á Smyrli.